

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348531834288/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

kun kan hæves og oplæres af Tiden, og da en klar og uhildet Anskuelse af det Objective maaskee renser og luttret det Specil, hvori man bør betragte sig selv og sit Liv.» (Ørst. 1-2,2, Kgl. Bibl.; trykt i *Breve fra og til Ørsted*, 1870, 2. Saml., s. 115-16). Brevet kom til at stå som indledningen til en total ændring i forfatterens liv.

Hvorledes Paludan-Müller senere så på sit ungdomsværk, fortæller digterens nevø, dr.med. Fritz Lange (1842-1907), i en anekdote: »Mangfoldige Aar efter, medens han en Dag paa Fredensborg Slot ventede i Kongens Audiensgemak, underholdt en gammel Hofmand ham paa det Elskværdigste og yttrede blandt andet, at »Dandserinden« hørte til hans stædige aandelige Kost. »Det var saamænd en mager Kost.« føjede Paludan-Müller smilende til, da han fortalte Historien.» (Fr. Lange: *Fredrik Paludan-Müller*, s. 73).

IX. Fra desillusion til positivitet

Efter udgivelsen af *Dandserinden* rygtedes navnet på forfatteren hurtigt, og Paludan-Müller så sig pludselig som centrum for det københavnske selskabsliv. Store navne som H.C. Ørsted, Chr. Mølbech, J.L. Heiberg og hans hustru, Johanne Luise Heiberg (1812-90), inviterede den unge digter til sammenkomster, hvor han præsenteredes for de mest fremtrædende danske forfattere og opbyggede en udsøgt bekendtskabskreds. Det kongelige Teater tog den unge digterspire ind i varmen og opførte det først afviste skuespil *Kjærlighed ved Hoffet*, og som hyldest til *Dandserindens* forfatter oplæstes digtene *St. Helena* og *Den ottende Kunst* i 1837 for publikum på teatret.

Paludan-Müller virkede som en munter og livlig selskabsløve, der drog kvinderne til sig – ifølge Fru Heibergs erindringer. J.L. Heiberg kunne til en kedelig fest hviske til sin hustru: »gid Paludan-Müller ville komme«, for så vidste de, at situationen var reddet. På den anden side kunne det være et problem at slippe af med digteren igen på en pæn måde. Heiberg måtte da gribe til det sidste middel: milde trusler om at lade rede en sofa op i stuen, hvis gæsten ikke fandt døren. Hvorvidt Paludan-Müller spøjte, da han skrev følgende brev til Fru Heiberg den 11. marts 1836, må stå hen i det uvisse: vi »slog alle Meubler og alle Speile istykker, knuste Glas, Flasker og Tallerkener, tog Tappen af alle Viinhandlernes Tønder, og lode Rom, Viin og